

Door Herman Michiel, 21 september 2015

Bij de verkiezingen van gisteren 20 september kwam SYRIZA opnieuw als winnaar uit de bus, en de partij werd electoraal niet afgestraft voor haar instemming met een derde Memorandum. Wel was er een historisch lage opkomst (44% daagde niet op, 1,6 miljoen deelnemers aan het referendum van 5 juli vonden het niet nuttig om hun stem uit te brengen...), en in absolute cijfers kreeg de partij zo'n 320.000 stemmen minder dan in januari. Maar dit vertaalde zich ook niet in een grote steun voor het afgescheurde linker deel van SYRIZA dat met andere anti-Memorandum krachten opkwam als Laiki Enótita (Volkseenheid). Men kan het betreuren (en dat doen we), maar consequente tegenstanders van de memorandumpolitiek zoals de leider van het Links Platform Lafazanis, gewezen parlamentsvoorzitster Zoé Konstantopoulou, de marxistische econoom Costas Lapavitsas of het symbool van het verzet Manolis Glezos werden niet verkozen; de 155.000 stemmen (2,86%) voor Volkseenheid waren er 11.000 te kort om de kiesdrempel van 3% te halen.

Het zou echter kortzichtig zijn om de werkelijke ‘gemoedstoestand’ van de Griekse volkse klassen af te leiden uit een verkiezingsresultaat. Een veelheid aan motieven zal hierin meegespeeld hebben: vertrouwen in een emblematische figuur als Tsipras, keuze voor een partij die in tegenstelling tot alle voorgangers een poging ondernomen heeft om zich te verzetten tegen de Europese Minotaurus [\[i\]](#), schrik voor het vooruitzicht van een ‘grexit’, en waarschijnlijk nog vele andere. Over Volkseenheid wordt anderzijds gezegd dat ze in de zeer korte verkiezingscampagne alleen gehamerd hebben op het verwerpelijke nieuwe Memorandum, en er niet in slaagden een geloofwaardig alternatief voor te stellen.

Maarten Verwey, de nieuwe ‘premier’ van Griekenland ...

Terwijl we dit schrijven wordt de nieuwe Griekse regering samengesteld. Het wordt opnieuw een coalitie SYRIZA-ANEL [\[ii\]](#), maar er zullen natuurlijk alleen ministers benoemd worden die de goedkeuring van het derde memorandum niet bestreden hebben. De coalitie beschikt cijfermatig over een minieme meerderheid (155 van de 300 zetels) maar de oppositie wordt waarschijnlijk de betrouwbaarste partij bij het goedkeuren van de Europese diktaten. Maar in de huidige context zijn verkiezingen, verkozenen en de vorming van een nieuwe regering in hoge mate een schijnvertoning waarachter zich de Europese machtsgreep voltrekt. Het kabinet Tsipras-2 is in feite een rookgordijn waarachter zich de eigenlijke regering verschuilt. Die heeft de onwaarschijnlijke naam ‘*kabinet Verwey*’. Verwey ? Klinkt eerder Nederlands; is het ook. Maarten Verwey, gewezen topambtenaar van het Nederlands ministerie van financiën, bood in 2010 zijn diensten aan bij de Europese Commissie, waar hij het ondertussen schopte tot *Director-General Structural Reform Support Service*. Hij was nauw betrokken bij de zogezegde reddingsoperaties voor Griekenland, het

opzetten van [EFSF en ESM](#), de ‘redding’ van Cyprus, etcetera, kortom, de geschikte man om Tsipras nu te vertellen hoe het wel moet. Weliswaar afkomstig uit D66, eerder dan de PvdA zoals eurozone-voorzitter Jeroen Dijsselbloem of supercommissaris Timmermans, is hij een nieuwe waardevolle bijdrage van Nederland aan het grote Europese beschavingsavontuur...

Hij wordt dus het hoofd van de *task force* voor Griekenland, en zal met zijn 20-koppig team “een ongeziene macht hebben om toe te zien op de uitvoering van het hervormingsprogramma”, aldus [The Guardian](#). ‘Toezien’ is te zwak uitgedrukt, want volgens het Griekse financiële blad Agora zal Verwey’s team “in essentie de wetgeving uitschrijven in bijna alle domeinen van het regeringsbeleid, gaande van de vennootschapsbelasting en het arbeidsmarktbeleid tot gezondheid en welvaartsbeleid”. Nog dit jaar moeten 120 wetteksten goedgekeurd worden, een voorwaarde voor het uitkeren van geld dat evenwel onmiddellijk naar de geldschieters zal doorgesluisd worden [\[iii\]](#)... Het ratingbureau Fitch [waarschuwde](#) vandaag reeds dat een nieuwe breuk in het vertrouwen tussen Athene en de kredietverleners de rating van het land zal verlagen en dus de intrestvoet verhogen (en die staat vandaag voor tweejarige leningen op 10,50% !!).

Terwijl de regering Tsipras-1 in de periode januari-juli 2015 geen echt beleid kon voeren omdat ze voortdurend aan het onderhandelen was met de Europese instellingen, valt er voor Tsipras-2 weliswaar niets meer te onderhandelen, maar een beleid zal ze ook niet kunnen voeren, want dat ligt in de handen van het ‘kabinet Verwey’. Veel meer dan een stemmachine zal de Vouli, het Griekse Parlement, ook niet meer betekenen, een plaats waar de diensten van Verwey papier per ton zullen afleveren, dat dan door de machine moet goedgekeurd worden.

Des te belangrijker wordt de vraag of de Griekse bevolking dit zal slikken. Begin juli liet deze met een massaal OXI-NEE haar weerzin voor een nieuw episode van memorandumpolitiek blijken, politiek waarvan [Paul Krugman](#) nu reeds stelt dat deze zal mislukken (*‘designed to fail’*). De werkloosheid zal dus even catastrofaal hoog blijven, terwijl het kabinet Verwey de belastingen verhoogt, de pensioenen en uitkeringen verlaagt. De Europese leiders hebben er blijkbaar vertrouwen in dat ze niet alleen de Griekse regering onschadelijk gemaakt hebben, maar dat de bevolking zich nu ook wel in haar lot zal schikken. We hopen dat deze leiders zich een zoveelste keer vergissen. En het is onze verdomde plicht het mogelijke te doen, met vakbonden, sociale bewegingen en politieke organisaties, om samen met de Grieken de Brusselse Minotaurus te verslaan.

[\[i\]](#) Minotaurus: mens-stier uit de Griekse mythologie die met mensenvlees gevoerd werd.

[\[ii\]](#) Europees parlamentsvoorzitter Martin Schulz verkeek weer eens de kans om zijn mond te houden wanneer hij zijn misnoegen uitte over de heruitgave van een regering SYRIZA-ANEL. Schulz, soms meer de spreekbuis van de Duitse euro-orthodoxie dan van zijn Europees parlement, had liever een uitgesproken pro-Memorandum-partij als To Potami of zijn sociaaldemocratische vrienden van PASOK als coalitiepartner gezien, eerder dan ANEL, ook rechts maar in het verleden tegenstander van de

Trojkapolitiek.

[iii] Voor een kalender van de schuldaflissingen tot 2060, zie <http://graphics.wsj.com/greece-debt-timeline/>

Hits: 3

Dit delen:

Facebook

Twitter